Koningin Lente

De koningin van de Lente is wakker geworden uit haar lange winterslaap. Ze zingt een liedje als start van het nieuwe seizoen. De Lentekoningin heeft lang, geel haar waarin enkele bloemen pronken. Haar ogen zijn lichtgroen. Ze lijkt heel erg op haar zusters, de Herfst-, de Zomer- en Vorstkoningin. Alle vier hebben ze lange, slanke vingers. Maar de Lentekoningin heeft ook iets zeer unieks: in haar rechterhand draagt ze altijd een penseel. Die heeft ze nodig voor haar allerliefste karwei : natuurschilderen. Alles ontdooit. En alle bloemen steken hun kopjes boven.

De Aarde is miljoenen jaren geleden ontstaan . Vanaf toen moest de koningin Lente iets belangrijks doen. Zij werd de tovenares van de kleuren van het lenteseizoen. Zij moest de bomen, de bloemen en alles in de natuur schilderen. Met haar lange, lenige benen kon ze overal op en in : onder de planten, in de struiken, in de toppen van de bomen en op de rotsen. Zo kon ze ook de bladeren en de rotsplanten schilderen. Maar eerst moest ze leren hoe ze kleuren kon mengen. Dat leerde ze van de Moeder van de Aarde. Hiervoor had ze de drie hoofdkleuren nodig : namelijk geel, blauw en rood. Hiermee kon ze alle andere kleuren mengen. Wit en zwart mocht ze ook gebruiken. Oranje maakte ze door rood en geel te mengen. Groen kon ze maken met geel en blauw. Paars maakte ze door rood en blauw te mengen.. Ze kon al deze kleuren lichter maken of verdonkeren met wit of zwart. Zo kon ze ook roze maken door wit bij rood te doen. Om bruin te maken deed ze een beetje zwart bij het rood. Met deze kleuren kon ze alle bomen, planten en bloemen schilderen.

Haar zuster, de koningin van de Herfst is echter een slechte slaapster. Door de warmte van de zon wordt ze soms zwetend wakker. Daardoor regent het op sommige plaatsen. De regen spoelt dan de gekleurde verf weg. Daardoor moet de Lente-koningin alles snel overschilderen. Door de warmte van de Man van de Zon droogt alles weer snel op.

Maar op een dag gebeurde er iets met de Lentekoningin. De wereld verandert elk jaar opnieuw. Er verdwijnen op Moeder Aarde velden, bossen, bloemen en bomen. En op deze plaatsen kan de koningin niets meer schilderen. Daar kan ze nooit meer komen. Sommige meren en rivieren drogen op. Op andere plaatsen veranderen de grond en het gras in water. De Lentekoningin kwam op een dag aangehuppeld met haar penseel en verf. Zij had niet gezien dat het hele veld achter de rots een meer was geworden. En ze viel in het water. Ze kon niet zwemmen en riep om hulp. Gelukkig hoorde haar zus, de Herfstkoningin, haar roepen. Zij sprong onmiddellijk recht. Ze liep op het geroep af en zag haar zus kopje onder gaan. Koningin Herfst pakte een lange tak vast en sprong op de rots. Haar zus kon de tak grijpen en

trok zich omhoog. ‘Gelukkig maar dat jij er zo snel was of ik was eraan.’ Koningin Lente liet zich drogen in het licht en de warmte van de Man van de Zon. En de twee zussen praatten over de Aarde : de temperatuur van de Aarde veranderde snel. Daardoor veranderde de hele natuur. Daarom moest Koningin Lente van haar zus beloven heel voorzichtig te zijn. Uiteindelijk ging Koningin Herfst slapen, want zij zou spoedig moeten werken. De Lentekoningin bleef nog genieten van de laatste dagen van de lente. Dit is voor Koningin Lente een leuk moment : wanneer de Moeder van de Aarde en de Man van de Zon rustig met elkaar praten. Door de warmte van de Zon bloeien de bloemen, fladderen de vlinders en gonzen de bijen blij.

Uiteindelijk moet Koningin Lente altijd afscheid nemen van de Moeder van de Aarde en van de Man van de Zon. Zij maakt haar zus, Koningin Herfst, wakker. Dan gaat ze slapen tot het volgende jaar.

Koningin Zomer

Al eeuwenlang kleurt de koningin van de Lente de natuur met felle,warme kleuren en de koningin van de Zomer geniet hier ook van. Wanneer de Lentekoningin gaan slapen is, ontwaakt haar zuster, de koningin van de Zomer. Zij wordt telkens blij wanneer ze de bloemen, bloesems en bomen in bloei ziet.

In deze periode van het jaar komen de Man van de Zon en de Moeder van de Aarde het dichtst bij elkaar. De koningin van de Zomer vertelt namelijk overdag mooie verhalen van alles wat ze gezien heeft in haar lange leven. De Man van de Zon wil die verhalen horen en komt daarom korter bij de Aarde. Daardoor kan het heel warm worden gedurende de werkperiode van de koningin van de Zomer. Zijn licht verwarmt alles en iedereen de hele dag door, waardoor nog andere bloemen en planten uit de grond naar boven komen. Alle bloemgeuren verspreiden zich en maken het de koningin van de Zomer nog aangenamer om haar verhalen te vertellen. Daarom is haar bijnaam ook ‘De Vertelster’. Zij vertelt over alle insekten en andere dieren : wat ze doen en hoe ze veranderd zijn van vorm en grootte doorheen de geschiedenis van de Aarde. En ze vertelt over de manier en het doel waarom sommige dieren hun geluid produceren. En ook over de redenen waarom sommige planten en insekten hun specifieke kleuren, geuren en vorm hebben. Ook vertelt ze over het begin, toen er nog niets was : geen kleur, geen geur, geen vorm en geen geluid. En hoe de vier koninginnen, samen met hun Moeder, alles hebben moeten helpen opbouwen op de Aarde. Ze hebben moeten leren kruipen, lopen en springen om zich overal op de Aarde snel te kunnen voortbewegen. Ze hebben moeten leren spreken om te communiceren en verhalen te kunnen vertellen, om de Zon dichterbij te doen komen. Ze hebben de wolken leren huilen om weer water aan de aarde te geven om de planten te doen groeien. Ze hebben kleuren leren mengen om alles te kunnen schilderen. Ze hebben menselijke gevoelens, zoals verdriet en verlies leren voelen en de kilte die daarbij komt. En ook het gevoel van liefde om alles weer te doen leven en te laten ontdooien. Ze vertelde ook het verhaal van haarzuster ‘Koningin Vorst’ die haar man en dochter had verloren. En hoe de zussen haar verdriet moesten verzachten door haar warme dromen en herinneringen te geven. Alle vier koninginnen en Moeder Aarde hielpen elkaar om de Aarde van hun Moeder en allen en alles dat er op leefden zoveel mogelijk op te bouwen.

De kleuren die de koningin van de Lente heeft aangebracht, worden in deze periode overdag nog heviger en feller. De Man van de Zon overschijnt namelijk alles met helgeel licht. Het groen, rood en geel wordt warmer en het blauw wordt helderder. Op sommige plaatsen echter zakt het water en soms verdwijnen meren, rivieren en vijvers hierdoor. In deze periodes van droogte is het belangrijk dat de koningin van de Herfst wakker wordt en de wolken laat huilen.

Koningin Herfst

De koningin van de Zomer laat uiteindelijk haar taak rusten en trekt zich terug om haar zuster ‘Koningin Herfst’ haar werk te laten doen. Ze laat de wolken op sommige plaatsen op de Aarde huilen. Wanneer ze lang niet wakker wordt, treedt er droogte op en kan er niets groeien. In haar eigen werktermijn laat ze de wolken altijd meer werken dan in de wakkere periodes van haar zusters. Zij helpt telkens het water van de Moeder van de Aarde naar boven te brengen tot ze de vorm van wolken aannemen. De man van de Regen bewaakt de wolken zoals een herder zijn schapen. Telkens wanneer het moet regenen, zingt koningin Herfst een Odelied aan de Man van de Regen. Daarna barsten de wolken open en het water klettert naar beneden.

Koningin Herfst verliest telkens haar haar, zoals de bomen hun bladeren. In dit seizoen laat de Man van de Zon zijn licht minder schijnen op de Moeder van de Aarde. De kleuren zijn dan ook minder warm en fel. De bladeren van de bomen en struiken worden bruin, bruin-oker, donkergroen en oker en ze vallen op de grond. Zo verkleurt ook het haar van deze koningin van donkerbruin naar oker en één per één vallen haar haren uit tot ze volledig kaal is. Telkens in haar slaapperiode groeit het terug en wanneer ze weer moet beginnen werken, heeft ze weer een weelderige haardos.

Koningin Herfst is altijd in het gezelschap van een tijger. Zij heeft deze tijger lang geleden als gezelschapsdiertje gekregen van haar Moeder. Ze leerde hem truucjes, zoals hoog kunnen springen over hoge takken en struiken. Ook leerde ze hem zwemmen in vijvers en rivieren, zodat hij haar overal kan volgen. De koningin kan zich immers, zoals haar drie andere zussen, razendsnel voortbewegen. Zij beloont en verwent haar tijger met heerlijke koeken, die ze voor hem bakt in haar grote oven. Maar de tijger verwent zijn bazinnetje ook op zijn manier. Niet alleen is hij een goed speelkameraadje, maar hij helpt de koningin ook om in slaap te vallen. De reuzenkat spint namelijk in haar gezelschap en door het zachte, monotone geluid valt de koningin in slaap. Het dier is erg betrouwbaar en wekt haar telkens als haar werk nodig is en ze haar lange werkperiode moet beginnen. Het dier slaapt naast haar op zijn zachte grasmat en wanneer hij wakker is gaat hij dikwijls spelen in de tuinen die zich bovenaan de slaapkamer van de Koningin bevinden. De Koningin heeft hem geleerd van appels, peren en bladeren te leven. Haar zussen gaven hem alle vruchten mee die ze konden

plukken : Koningin Zomer gaf groene bladeren mee, vers fruit en groenten zoals appelsienen en wortels, Koningin Lente gaf rabarber mee en Koningin Vorst gaf vooral noten mee. Koningin Herfst gaf hem koeken en appels.

Op het einde van haar werkperiode had Koningin herfst altijd nog een laatste taak : het klaarzetten en boenen van de spiegels voor het troosten en ontdooien van haar zuster, koningin Vorst. Haar zussen, Koningin Lente en Koningin Zomer hielpen haar daarmee : zo konden ze samenkomen, om hun zus te helpen met haar verdriet en haar te roepen. Alle vier waren ze op die manier even verenigd om daarna terug naar hun eigen plaats te gaan. Na Koningin Herfst was het weer de beurt aan Koningin Vorst. En zo bleven de vier koninginnen, Moeder Aarde, De Man van de Zon en de Man van de Regen samenwerken en de vier seizoenen bleven teugkomen, jaar in jaar uit.